

Bilindiği üzere 3 Mart 1924 tarihinde kabul edilen Tevhid-i Tedrisat kanunu(Eğitim Birliği Yasası) tanzimattan bu yana sarfedilen çağdaşlaşma çabalarına hız verme olanağını engelsiz olarak sağlamıştı.Artık tek ve belirli,akıler ve ulusal bilinç veren bir programla yeni,yapıcı kuşaklar yetiştirilecek ve bunlar Tanzimat döneminde olduğu gibi birbirine zıt eğitim kuruluşlarından yetişen kişilerin anlaşmazlıkları içinde olmayacaklardı.Gerçekten de cumhuriyetten sonra pürüzsüz bir 25 yıl geçti.Türkiye Cumhuriyetinin yeni bir çağa kapılarını açan yeni bilim ve yönetim kadroları yetişti.Ancak Tevhid-i Tedrisat kanununun 4.maddesine dayanılarak İmam Hatip okullarının açılmasından ve 1973 tarihli Temel Eğitim Yasasından bir süre sonra Atatürk yolundan iyice sapılmış oldu.Böylece bir takım hileyi şeriyelerle Temel Eğitim yasası uygulanmamış 11 yaşındaki öğrenciler iradeleri dışında mesleklere itilmişlerdir.

Konu bu açıdan ele alınınca belli bir çevrenin özenle üzerinde durduğu eğitim konusu,adım adım bir amaca doğru yaklaştırılmıştır.Bu amaç Tevhidi-i Tedrisat kanunu(Eğitim birliği yasasını) geçersiz kılmak,teolojik eğitimi onun yerine geçirerek Atatürk devrimlerini bir bir yok etmektir.Bunu 1975'te Meclislerin gündemine ısrarla getirilmiş olan yasa önerisinde de açık,açık gördük.Şöyleki; Gerekçenin son bölümünde İmam Hatip Liselerinin özel bir yanı olduğu,bu okullarda Arapça ve farsça öğretildiği,bu nedenle verimin artırılması için erken yaşlarda imam hatip derslerinin okutulması istenmiştir.

Evet erken yaşlarda,çünkü çocuk 11 yaşında iken emredilen yola kolayca gider,bunu kendi doğal kaderi sayar,Ama sekiz yıllık temel eğitimden sonra,onu istemediği bir mesleğe veya sanata yollamak kolay değildir.İşte bu nedenledir ki,bu dinsel okulların 12 Mart 1971 'te kabul edilen Temel Eğitim Yasası'da dikkate alınmadan,devam ettirilmiş ve her parti,her iktidar zamanında,plan ve program göz önünde tutulmadan sayıları hızla arttırılmıştır.O denli arttırılmıştır ki, eğitimde bir sistem ikiliği belirginleşmiştir.Bunun yanı sıra sayıları onbinleri aşan resmi ya da kaçak eğitim yapan ve körpe beyinleri belli bir yönde koşullandıran Kuran kursları... Milli Eğitim Bakanlığı sadece sayısı arttırılan bu okullarla değil Diyanet İşleri Başkanlığı ile birlikte çeşitli konulardaki bağnazlıkları diriltme amacı güden yayınlarıyla da Atatürk devrimlerine karşı çıkmıştı; Şöyleki; Ulusal bütçeden büyük paylar ayrılarak yapılan bu yayınlarda Sünni mezhebinin ayrıntılarına yer verilmiş,Sünni mezhebinin dışında kalanlara ise sapık denilip geçilmiştir.Aynı sınıfta aynı sırada oturan iki Türk çocuğunu,mezhep farkı yüzünden birbirinden koparmaya yönelik bir tutum izlenmiştir.

Milli Eğitim Bakanlığınca yayınlanan bir dergide Atatürk'ün kapattığı tekke ve zaviyeler övgüler yer almıştır.(Halk Eğitim Dergisi,mart 976 sayı:59) Bu tekke ve zaviyelerin halk eğitiminde görevini en iyi biçimde yerine getiren bir kurum olup toplumun ahlaki bütünlüğünü korumakta çok değerli görev yaptığı anlatılmıştır.bir başka cümlesi ise Osmanlıcanın resmi dil olmaktan çıkarılması sonucu Türk toplumunun köksüz bir kültür yığını haline geldiği yazılmıştır.

Yapılan bu resmi yayınlardan sonra adına MİLİ RÖNESANS dedikleri bu geriye dönüşü yasallaştırmak adımını atmanın şeref payını kendi adına kaydettirmek için 1980 yazısında milli Eğitim bakanı Arapça ve Osmanlıcanın liselere seçmeli ders olarak konulması kararını Talim terbiye kuruluna yolladı.Nerede ise İslam Konferanslarında alınan temenni kararları meyvelerini verecekti.12 Eylül Harekatı gerçekleşmeseydi. Haftaya kaldığımız yerden devam edeceğim kalın sağlıcakla!